

benhavns og Frederiksberg Kommuner om, hvilke Foranstaltninger den ønsker Bidrag til af de 5 Millioner. Disse to Kommuner har nemlig forlangt saa meget, at hvis man vilde yde dem alt, hvad de forlangte, vilde der blive lidet eller intet tilbage til Kommunerne i det øvrige Land, og det kan der jo ikke være Tale om. Ministeriet har derfor henvendt sig med en Forespørgsel om, til hvilke Foretagender de to Kommuner ønsker, at Staten træder hjælpende til. Svaret er endnu ikke indløbet, og først naar det sker, kan hele Forholdet overses. Men i Øjeblikket er de 5 Millioner, som sagt, ikke opbrugte.

Marott: Jeg er selvfølgelig ganske enig med den højtærede Minister i, at saadanne Foretagender, hvor det er ganske aabenlyst, at den private Spekulation vil udnytte Statslaanet, ikke bør støttes. Men Ministeren sagde jo selv, at det ikke er let at overse de Tilfælde, som det her kan dreje sig om. Derfor sagde jeg ogsaa, at man burde sørge for at stille de Andragender, hvor der overhovedet kunde være nogen som helst Mistanke i saa Henseende, i anden Række. Det siger Ministeren, at man ogsaa gør, og for saa vidt er jeg altsaa tilfreds.

Med Hensyn til Laanene til Kommunerne erklærede den højtærede Minister, at der var 1 Mill. Kr. tilbage endnu af de 5 Millioner, som blev bevilget i forrige Samling. Det kan der ogsaa godt være, naar man har sat Kommunerne paa Ration, og det oplyste jo Ministeren, man havde, idet Begæringerne om Laan andrager et større Beløb, end man har til Raadighed. Det er ogsaa meddelt mig, og det er altsaa rigtigt nok. Men derfor var det ogsaa, jeg tillod mig at henstille til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde være Tale om at bevilge nogle flere Penge til dette Formaal, saaledes at Kommunerne i alt væsentligt kunde faa, hvad de begærede, for at man derved ikke alene kan bøde paa Boligmangelen, men ogsaa sætte Kommunerne i Stand til at give Folk Arbejde i Stedet for at understøtte dem. Jeg tror, at det er forkert at spare for meget paa dette Omraade.

Finansministeren (Brandes): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. (Marott) i, at der ikke bør spares paa dette Omraade, for saa vidt som Byggeforetagender kan sættes i Gang. Men jeg tror ikke,

at det er saa ganske nemt, og Aarsagen til, at man ikke altid faar Svar saa hurtigt fra Kommunerne, som Finansministeriet kunde ønske, er vistnok, at der er meget store Vanskeligheder i denne Henseende for de enkelte Kommuner. Hvad nu Frederiksberg og Københavns Kommuner angaar, vil jeg gerne tilføje — og deri tænker jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig —, at der maa dog foretages en forholdsvis Fordeling fra Finansministeriets Side overfor Hovedstaden — Hovedstaden i udvidet Forstand, indbefattet Frederiksberg — og det øvrige Land. Medens man vel, efter mit Kendskab til Forholdene, i Øjeblikket kan tilfredsstille det øvrige Lands Kommuner, er det umuligt at tilfredsstille Københavns og Frederiksberg Kommuner, naar de stiller Fordring om at faa det hele Beløb til Raadighed. Jeg tror ikke, at den høje Rigsdag vilde være tilfreds med, at Finansministeriet uddelte alle Pengene til Hovedstaden. Man har derfor fra Finansministeriets Side tænkt sig, at der maatte foregaa en passende Fordeling mellem København-Frederiksberg Kommuner og det øvrige Land, og man har da spurgte Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser, til hvilke Foretagender de vilde bruge et Beløb, som kunde anses for passende ved denne Fordeling, og det er dette, man ikke har faaet Svar paa endnu.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Det var netop for at forhindre, at der kunde blive Tale om, at Københavns og Frederiksberg Kommuner fik det hele Beløb, at jeg anmodede den højtærede Finansminister om at overveje Muligheden af at kræve en større Bevilgning, thi saa snart Finansministeren faar nogle flere Millioner at raade over, kan jo ikke alene Københavns og Frederiksberg Kommuner tilfredsstilles i alt Fald i højere Grad, end der kan være Tale om i Øjeblikket, men man vil ogsaa kunne bevilge det nødvendige til Kommunerne ude i Landet. Det er en Selvfølge, at jeg ikke vil have, at København og Frederiksberg faar alle Pengene, tværtimod, det vilde jo være ganske urimeligt, særlig fra min Side. Men det er netop ogsaa derfor, at jeg foreslaar, at der skaffes flere Penge til Raadighed.